

Látogatás a Goethe Intézetben

Tanulni, tanulni, tanulni! – hangzik a szállóigévé vált gondolat. Ám nem mindegy, hogy meddig, és az sem, hogyan. Az új módszerek, a vidám, játékos foglalkozások mindig feldobnak bennünket, s újult lendülettel fogunk régi terveinkhez. Ilyen „új” dolgokkal ismerkedhettünk meg budapesti kirándulásunk alkalmával.

Október 25-én reggel 6 órakor indultunk Budapestre. A csoportunk 23 főből állt, kísérőtanárainkkal, Kistóthné Timári Erzsébet és Asztalosné Nyitrai Zsuzsanna tanárnővel együtt.

A korai kelés fáradalmait „kipihentük”; az utazás alatt, s így újult erővel érkeztünk első állomásunkra, a Goethe Intézetbe. Itt mintegy két órát töltöttünk el. A száraz német előadás helyett, amelyre számítottunk, jóval érdekesebb és játékosabb feladatokkal leptek meg minket. A lelkesítő süti és üdítőadag után egy gyors „kutatóvíz” kitöltésével, majd néhány puzzle és párosító gyakorlat elvégzésével észrevétlenül tanultunk új szavakat, kifejezéseket, s olyan új információkhoz juthattunk, melyek érdekessé tették számunkra az ott töltött időt. Fájó szívvel bár, de búcsút kellett vennünk az intézettől, s a szíves segítőtől, vendéglátótól. Úgy érzem, a fentiek alapján senki sem fog meglepődni, ha azt mondom, nem távoztunk üres kézzel. És a cukorkák és a kitűzők csak a legjobb kiegészítő ajándékoknak bizonyultak.

A német nyelv mellett persze nem hanyagoltuk el magyar kultúránkat sem. Igaz, látogatásunk fő célja a Goethe Intézet megismerése volt, azonban egy kiállítást a Magyar Nemzeti Múzeumban is megtekintettünk. Az ezután következő szabadidő alatt rövid sétát tettünk, s az elmulasztott ebédet is póoltuk.

Néhány diáktársunk az „Utazás és Turizmus” tantárgy keretén belül kísért el minket. Elmondásuk szerint is nagyon hasznos volt az utazás, amellet, hogy ők is német nyelvet tanulnak, más területen is bővíthették tapasztalataikat. Többek között ismereteket gyűjtöttek a fővárosi közlekedésről, láthattak néhány nevezetességet, és részt vettek a kirándulás megszervezésében. Fel kellett vennünk a kapcsolatot a Goethe Intézettel, a MÁV-START szolgáltatásértékesítőjével, valamint fogadónyilatkozatot kellett kérniük a múzeumtól. A rendelkezésre álló adatok segítségével összeállították a napi programot, amely tartalmazta az árakat, a menetidőt, tervezték a szabad programra és a foglalkozásokra szánt időt.

Összegezve: a nap a vártnál is jobban sikerült. Mindenki jól érezte magát, s „okosodva”, mégis energiával telve értünk haza. Persze volt néhány apró akadályunk, ám a vonatkésések vagy némi probléma a metróval nem állíthatott meg egy mindenre elszánt, „igazi németes” kiránduló csoportot.

Tóth Mariann, 11. B osztályos tanuló {gallery}hirkepek/goethe{/gallery}